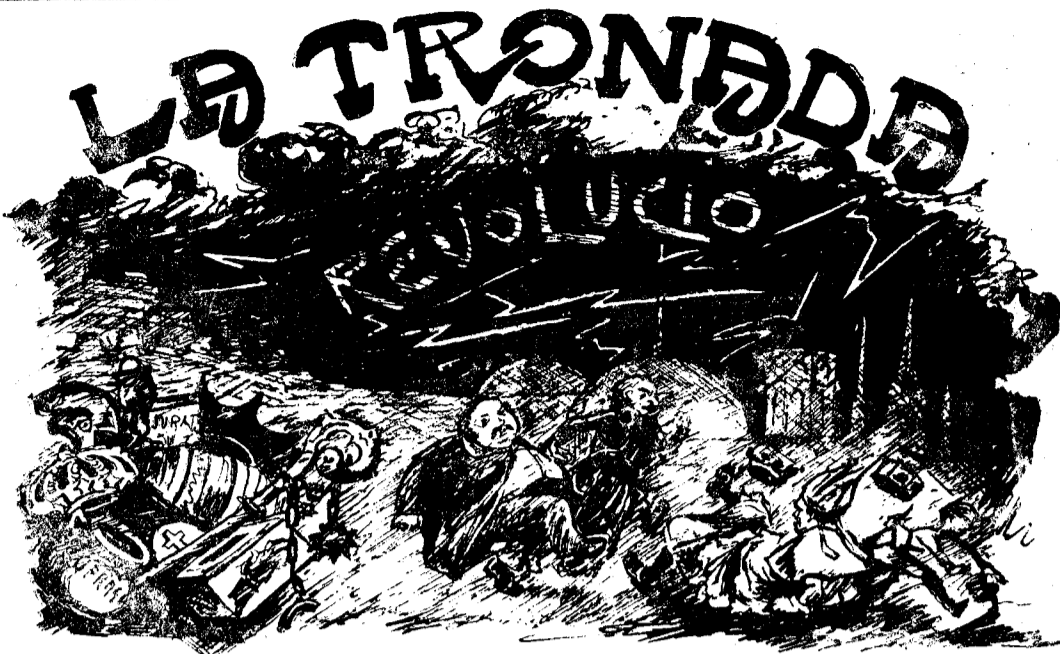

La salut del poble es la suprema llei.

Poble que no lluita, es poble mort, y tal lluita deu ser sols pel dret a la vida y a la lliure manifestació.

PREUS
DE SUSCRIPCIO
Granollers, un mes, 0'25 ptas.
Fora, un trimestre, 1 pta.

Tots els que'ns b'scan el benestar a l'altra vida se'l procuran per aquesta.

Deu, al crear al dimoni, ó va equivocar-se ó es que gosa en quel mal existeixi; per aixó la ciencia no lliga a ells.

Administració-Redacció
AURORA, 23

Tots els originals encaminats al be públich, s'inseraran.

SETMANARI SATIRICH VERMELL * Sortirà tots els dissaptes

PAGO PER ADELANTAT * NÚMERO SOLT: 5 CÉNTIMS

Desde ca'n Tanca-d'hora

Y tant d'hora, que quan me llevo ja es tancat.

Y no per broma, no.

Aixó sí, res me falta; ni á mi ni á mon company de gabia.

Es veritat que no disfruto de llibertat, pero ¡ay! la llibertat que disfrutava fora del chalet era... la de morir-me de gana; per are res me falta: menjar, beure, alguna pela y lo que més me plau, la visita de lo millor de la població, de lo més honrat, més noble y escullit de la massa granollerensa.

Quan venen nostres companys, nostres amichs, y ens diuen: «no desmayeu, no temeu, no us preocupi l'estat de vostras familias, nosaltres estem ab vosaltres y ab ellas; nosaltres, la vostra causa ens-e la fem propia y mentres hi haurá per nosaltres hi haurá per tots», com no son hipócritas, com coneixem son fondo, son cor y sa noblesa, no hi ha dubte, estem tranquilíssims.

En mos ratos d'oci, que per cert son molts, penso, busco, indago; ma pensa barrina, y com sentim y hem sentit indicis, casi endevinaríam la causa de nostra denuncia ó denuncias y á instancias de qui podían formularse.

¿Ens equivoquem? Potser ni d'un gruix de full de paper.

Per los relligiosos, no, no ho crech. Els creyents, els verdaders creyents, en ells no hi caben ni hi poden cabre 'ls odis y venjansas; ells se recordan de quan á son mestre 'ls juheus el clavaren á la creu, ab aquella cara de misericordia, tot bondat, tot cor, digué, dirigint sa mirada al cel:

«¡Pare, perdoneulos; no saben lo que fan!» Y fermos ab tals exemples d'amor ab els contraris, s'haurán agenollat al veure 'l meu extravío, é implorant misericordia, invocant á sants y santas de sa devoció, haurán esclamat: ¡Oh Senyor de bondat y misericordia! ¡Perdoneulo! ¡Sants y santas de ma elecció, feu que sa ánima no 's perdil ¡Bon Deu, reculliu-lo en el seno de vostra divina gracial, etc., etc., etc.

Aixís ho comprench y sols aixís crech poden esser acreeadors al benestar en l'altra vida y á las benediccions en aquesta del que diuen es son Deu y Senyor.

Ara els que 's diuen católichs per hipocressia, que predican conciencia y venen vinagre, aquells no son capassos d'intercedir perque se 'ns denuncihi, se 'ns processsi, se 'ns agafi y persegueixi.

Els saben de sobras la historia de la Iglesia Católica, aquellas páginas sagnantas que per més que 's persegueixi al qui las retreu, á qui las descriu, foren per deshonra y descrédit de la hipocressia.

Els saben que d'inmoralitat n'hi ha hagut páginas plenas; ells recordan lo que digué fins lo mateix bisbe Buchard: (1) «El Pare Sant, pera divertir á Madame Lucrecia (filla y querida), feu entrar en el pati petit de palau un gran número d'eugas y després doná ordre de ferhi entrar els cavalls. Aquets, lliures de tot fré, en calor, enfuriats y relinchant se tiraren sobre las pobres eugas, y després d'una lluyta terrible de cossas y mossegadas, las cubriren... als aplausos de Madame Lucrecia y del Pare Sant, que contemplavan semblant espectacle desde la finestra d'una habitació de dormir, situada sobre la finestra del pati. Després del espectacle, el

(1) De *Almas honradas*, pág. 24.

Papa y sa filla 's retiraren al interior, permaneixent tancats ¡durant una hora!»

El mateix bisbe Buchard exclama:

«¡Horror! ¡Ignominia! ¡Escándol!»

Crech que per mostra basta un botó.

¿No 'ls-e sembla que aquesta colla d'hípócritas que 's volen dir relligiosos no son capassos d'intervenir en cap de nostras denuncias?

No, no son ells; es el caciquisme, que per la forsa de sas influencias tracta d'avassallarho tot, pro no podrán. Devant sas influencias, sa forsa, presons, presiris y patíbuls, hi ha nostra conciencia y nostras conviccions, que son d'un nou poble, d'un poble que neix, fort y potent desde sa infantesa y que acabarà ab todas las tiranías.

CLAR-I-NET

Presó de Granollers.

¡A la barra!

Avuy li toca al home mes miserable de Granollers:

En Joseph Barangé

Ell es la causa de tot lo que passa avuy en nostra vila; ell es la causa de que nostres companys Torroella y Clar-i-net sigan tancats á la presó, apartats de sas mullers, de sos fillets, de quins eran ells el sostén; ells que distanciats per unas malehidas reixas no poden dipositar en las fresquetes y rosadas caras dels fillets del seu cor l'óscul del amor.

¡Miserable desentranyat! Entenho be: sols per tu, per tu, miserable, están entre parets y reixas.

Com á tu la Naturalesa, coneixent tal volta tas intencions, tas malas entranyas